

[Økonomiministeren]

den hyppighed, hvormed undersøgelserne blev afholdt, som sagligt rimelig og forsvarlig. Jeg kan tilslutte mig pristalsnævnets vurdering heraf.

Der i de senere år sket en stærk afdæmpning af stigningstakten i forbruget. Indflydelsen herfra på forbrugsmønstret er derfor mindsket væsentligt. Derimod har der været kraftige prisstigninger på flere forbrugsområder. Spørgsmålet er, om der herved sker en kraftigere påvirkning af forbrugsmønstret, end der skete under den kraftige forbrugsudvidelse i 60'erne, således at der vil være behov for hyppigere forbrugsundersøgelser.

Ved vurdering af prisernes indflydelse må det fremhæves, at der f. eks. for olieprodukternes vedkommende er tale om varer, der i en lang årrække op til 1973 på grund af en betydelig prisstabilitet og som følge af den generelle forbrugsudvidelse havde vist en vigende relativ andel i forbruget. Prisstigningerne i 1973-74 ændrede udviklingen, men en sammenstilling af vægtene i reguleringspristallet baseret på forbrugsundersøgelserne i 1971 og 1976 viser, at gruppen brændsel og belysning har den samme vægtandel, henholdsvis 5,16 og 5,19 pct. Priserne på olieprodukter viste frem til indeværende års begyndelse på ny en betydelig stabilitet på det højere niveau, men udviklingen i løbet af indeværende år kan på ny medføre forbrugsreaktioner. Beregning af prisudviklingen på grundlag af forskellige forbrugssammensætninger viser dog, at forbrugssammensætningen normalt kun har en meget begrænset indflydelse på pristalsudviklingen. Jeg finder derfor udsættelsen af forbrugsundersøgelsen til 1981 forsvarlig.

Med hensyn til spørgsmålets anden del kan jeg oplyse, at Danmarks Statistik, forinden resultaterne af en ny forbrugsundersøgelse tages i brug ved beregningen, indhenter pristalsnævnets indforståelse hermed. Der vil næppe i pristalsnævnet være indvendinger mod hyppigere revisioner af grundlaget for pristalsberegningen.

Til *landbrugsministeren* (27/8 79) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren overveje at foreslå lovgivningen ændret, så mulighederne for at afhænde og erhverve mindre landbrugsejendomme rimeliggøres?«

(Spm. nr. 1395).

Begrundelse.

De nye regler i landbrugslovgivningen for erhvervelse af landejendomme har mange steder afstedkommet urimeligheder.

Ifølge Dagbladet (4/8 79) har Vallø kommune således måttet bedømme fem lodsejeres ejendoms- og bopælsforhold i relation til bestemmelserne om bopæls- og landbrugspligt på landejendomme på 5 ha og derover.

Det drejer sig om kravet om »det grønne bevis«, om bopælspligten og om, at landmanden skal tjene mindst 60 pct. af sin indkomst gennem landbruget.

Spørgeren er i øvrigt gjort bekendt med følgende eksempler på virkninger af den siden 1. januar 1979 gældende skærpede lovgivning:

Nr. Djurs kommune: Ejendom 10 tdl. – grundværdi ca. 80.000 kr.

En ung mand købte for ca. 2 år siden en ejendom og gik på arbejde ved siden af. I foråret købte han en gård i en nabokommune på ca. 30 tdl. med 25 malkekøer plus ret stor svinebesætning, altså et landbrug, han og konen skulle passe og forventede skulle være deres levebrød.

Ved købet af den sidste gård kalkulerede man med, at pengene ved salg af den lille ejendom skulle indgå som udbetaling på den større. Ægteparret har nu i snart et halvt år med bistand fra deres regnskabskonsulent kæmpet en forgæves kamp med myndigheder og kreditinstitutioner for at få en ordning på det hele. Det er jo umuligt at sælge den lille sandjordsejendom, når køber både skal have fuld landbrugsuddannelse og samtidig skrive under på, at hovedindkomsten kommer fra landbruget. Der har ellers været interesserede købere nok, bl. a. en del lærere.

11 tdl. i Stevns kommune og 7 tdl. i Fakse kommune.

Begge disse ejendomme er til salg på grund af sygdom. Ejerne aner ikke deres levende råd, da ingen tør købe med de gældende restriktioner. Begge disse ejendommers naboer, som efter loven må købe jorden og så sælge bygningerne til beboelse, er ældre mennesker omkring pensionsalderen og derfor naturligvis ikke interesserede, og de bliver udelukkende boende på deres ejendomme på grund af kapitalvindingskatten.